

Shmitta: The Biblical Perspective

Hazon Shmitta Learning, 5773, with Ari Hart

1. Exodus 24:7

And Moses took the book of the covenant, and read so the people could hear; and they said: 'All that God has spoken we will do, we will obey.'

2. Mechilta of Rabbi Yishmael, Parashat Yitro, 3

"ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם - אבל לא שמענו מהיכן קרא באזניהם! רבי יוסי בר' יהודה אומר: מתחלת בראשית ועד כאן. רבי אומר: מצוות שנצטווה אדם הראשון, ומצוות שנצטוו בני נח, ומצוות שנצטוו במצרים ובמרה, ושאר כל המצוות כולן. ר' ישמעאל אומר: בתחלת הענין מה הוא אומר? 'ושבתה הארץ שבת לה', שש שנים תזרע שדך וגו' - שְׁמַטִּים ויובלות ברכות וקללות. בסוף הענין מה הוא אומר? 'אלה החוקים והמשפטים והתורות'. אמרו: מקבלין אנו עלינו, כיון שראה שקבלו עליהם, נטל הדם וזרק על העם... אמר להם: הרי אתם קשורים ענובים תפוסים, מחר בואו וקבלו עליכם המצות כולן"

But we do not know from where he read! Rabbi Yosi the son of Rabbi Yehuda said: from the beginning of Genesis and until here. Rabbi said: the mitzvot that were given to the Adam, mitzvot given to Noach, mitzvot given in Egypt and Marah, and the rest of the mitzvot. Rabbi Yishmael said: At the beginning of the conversation, what did he say? "When you settle the land, the land shall observe a sabbath of the Lord. Six years you shall sow your field, etc." Shmitta, Yovel, blessings and curses. At the end what did he say? "These are the laws, statutes and teachings. They said, "We accept!" When he saw that they had received it upon themselves, he threw the blood upon the nation and said: "Behold, you are prepared. Tomorrow come and receive all the laws upon yourselves."

3. Parsahat Mishpatim | Book: Exodus, Chapter 21

א לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס:
ב לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטות אחרי רבים להטות:
ג ודל לא תהדר בריבו:
ד כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו:
ה כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו:
ו לא תטה משפט אבינך בריבו:
ז מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע:
ח ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
ט וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
י ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה:
יא והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל תית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך:
יב ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבית למען ינוח שורך וחמריך וינפש בן אמתך ויהגר:

1You must not carry false rumors; you shall not join hands with the guilty to act as a malicious witness: 2You shall neither side with the mighty to do wrong—you shall not give perverse testimony in a dispute so as to pervert it in favor of the mighty— 3nor shall you show deference to a poor man in his dispute. 4When you encounter your enemy's ox or ass wandering, you must take it back to him.5When you see the ass of your enemy lying under its burden and would refrain from raising it, you must nevertheless raise it with him. 6You shall not subvert the rights of your needy in their disputes. 7Keep far from a false charge; do not bring death on those who are innocent and in the right, for I will not acquit the wrongdoer. 8Do not take bribes, for bribes blind the clear-sighted and upset the pleas of those who are in the right. 9You shall not oppress a stranger, for you know the feelings of the stranger, having yourselves been strangers in the land of Egypt.

10Six years you shall sow your land and gather in its yield; 11but in the seventh you shall let it rest and lie fallow. Let the needy among your people eat of it, and what they leave let the wild beasts eat. You shall do the same with your vineyards and your olive groves. 12Six days you shall do your work, but on the seventh day you shall cease from labor, in order that your ox and your ass may rest, and that your bondman and the stranger may be refreshed.

- *Who are the players in Mishpatim's version of Shmitta?*
- *Who is absent?*
- *If you had to legislate Shmitta for a society based on this text alone, what would it look like? What would be permitted? What would not be allowed? Could one work the land if one wanted to?*

4. Parsha Be-har | Book: Leviticus, Chapter 25

א וידבר יי אל משה בהר סיני לאמר:
ב דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת
ליי:
ג שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה:
ד ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליי שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר:
ה את ספוח קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ:
ו והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך:
ז ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: ס
ח וספרת לך שבע שבתות שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע
וארבעים שנה:
ט והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם:
י וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם
איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו שבו:
יא יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את
גזריה:
יב כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה:

יג בשנת היובל הזאת תשבּו איש אל אחזתו:
 יד וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו:
 טו במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך:
 טז לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך:
 יז ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יי אלהיכם:
 יח ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח:
 יט ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה:
 כ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו:
 כא וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים:
 כב וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא תבואתה
 תאכלו ישן:
 כג והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי:

1 The Lord spoke to Moses on Mount Sinai: **2**Speak to the Israelite people and say to them:When you enter the land that I assign to you, the land shall observe a sabbath of the Lord. **3**Six years you may sow your field and six years you may prune your vineyard and gather in the yield. **4**But in the seventh year the land shall have a sabbath of complete rest, a sabbath of the Lord: you shall not sow your field or prune your vineyard. **5**You shall not reap the aftergrowth of your harvest or gather the grapes of your untrimmed vines; it shall be a year of complete rest for the land. **6**But you may eat whatever the land during its sabbath will produce—you, your male and female slaves, the hired and bound laborers who live with you, **7**and your cattle and the beasts in your land may eat all its yield.

8You shall count off seven weeks of years—seven times seven years—so that the period of seven weeks of years gives you a total of forty-nine years. **9**Then you shall sound the horn loud; in the seventh month, on the tenth day of the month—the Day of Atonement—you shall have the horn sounded throughout your land**10**and you shall hallow the fiftieth year. You shall proclaim release throughout the land for all its inhabitants. It shall be a jubilee for you: each of you shall return to his holding and each of you shall return to his family.**11**That fiftieth year shall be a jubilee for you: you shall not sow, neither shall you reap the aftergrowth or harvest the untrimmed vines, **12**for it is a jubilee. It shall be holy to you: you may only eat the growth direct from the field.

13In this year of jubilee, each of you shall return to his holding. **14**When you sell property to your neighbor, or buy any from your neighbor, you shall not wrong one another. **15**In buying from your neighbor, you shall deduct only for the number of years since the jubilee; and in selling to you, he shall charge you only for the remaining crop years: **16**the more such years, the higher the price you pay; the fewer such years, the lower the price; for what he is selling you is a number of harvests. **17**Do not wrong one another, but fear your God; for I the Lord am your God.

18You shall observe My laws and faithfully keep My rules, that you may live upon the land in security; **19**the land shall yield its fruit and you shall eat your fill, and you shall live upon it in security. **20**And should you ask, "What are we to eat in the seventh year,

if we may neither sow nor gather in our crops?" **21**I will ordain My blessing for you in the sixth year, so that it shall yield a crop sufficient for three years. **22**When you sow in the eighth year, you will still be eating old grain of that crop; you will be eating the old until the ninth year, until its crops come in.

23But the land must not be sold beyond reclaim, for the land is Mine; you are but strangers resident with Me.**24**Throughout the land that you hold, you must provide for the redemption of the land.

- *Who are the players in Behar's version of Shmitta?*
- *How would you articulate the purpose of Shmitta based on this text?*
- *Where are points of resonance between these two texts? Where are they complementary? Is there any dissonance?*